

بررسی چند سند تاریخی (۲)

از: حسین زرینی

در بخش اول این مبحث (فرهنگان ۱۰) بیان شد در دوره‌ی قاجار خانواده‌ی سلطنتی و درباریان درجه‌ی اول، به ازای تقدیم وجوه هنگفتی به شخص شاه، به عنوان پیشکش! حکومت ولایات و شهرهای ایران را در اختیار می‌گرفتند. پس از آن، همین افراد طی سلسله مراتبی حکومت تحت قلمرو خود را به افراد دیگری واگذار می‌نمودند و به ازای آن چندین برابر مبلغ هزینه‌شده را دریافت می‌کردند!^۱ در نتیجه این توده‌های محروم مردم بودند که در این داد و ستد ها مغبون می‌شدند و کمرشان زیر فشار حاکم‌های دست‌نشانده ختم می‌شد و به خاک سپاه می‌نشستند.

در تأیید مطلب یاد شده در این شماره از فرهنگان، نخست چند سند مربوط به زمان ناصرالدین شاه قاجار را می‌آوریم که یکی در مورد نحوه‌ی واگذاری حکومت ولایات ایران از جمله نهاؤند به افراد مختلف و دومی عزل بدیع الملک میرزا از حکومت نهاؤند به سبب نارضایتی مردم است و سومی به ماجراهی دریافت مالیات از مردم نهاؤند مربوط می‌شود. آن‌گاه به عنوان مقدمه‌ای برای مبحث بررسی اسناد تاریخی در شماره‌ی

۱- ر.ک: حسین زرینی، بررسی چند سند تاریخی، فرهنگان ۱۰، سال سوم، زمستان ۱۳۸۰، ص ۱۴۰-۱۳۱

آینده‌ی فرهنگان، سند چهارم آورده می‌شود که از غارت شدن نهاؤند حکایت می‌کند. سندی کوتاه اما گویا از غارت روستای کلندر توسط مهاجمان و اشرار. اسناد این شماره از فصل نامه‌ی فرهنگان همگی در سازمان اسناد ملی ایران موجود است و خوشبختانه تصویر آن‌ها نیز ذیل مطالب آمده است.

در اولین سند که در مورد واگذاری حکومت کرمانشاهان به عmadالدوله امامقلی میرزا^۱ است و به نوشته‌ی سازمان اسناد ملی ایران در سال ۱۲۸۲ هجری قمری نگاشته شده است، نحوه‌ی واگذاری و در واقع فروش حکومت ولایات و شهرهای ایران به خوبی مشخص شده است.

در این سند صدراعظم یا یکی از نزدیکان شاه در مورد واگذاری حکومت کرمانشاهان به عmadالدوله و جداسازی حکومت لرستان و نهاؤند از آنجا، پیشنهادهایی را مطرح می‌کند که دلیل روشنی بر صدق ادعاهای پیشین ماست.

وی در این سند ابتدا از ده هزار تومان پیشکش عmadالدوله به شاه، سپس از پنج هزار تومان اضافه بر مالیات سالیانه و بعد واگذاری جداگانه حکومت لرستان و نهاؤند به افراد دیگر و گرفتن پیشکش‌های جداگانه سخن گفته است.

در این سند که به خوبی از شاه تصویر بازرگانی طماع را به ذهن متادر می‌کند که بیشتر در پی کسب سود خویش است تا آسایش مردم، می‌توان گفت تنها دو جا به مردم توجه داشته است: یکی این که عmadالدوله کرمانشاه را انتظام می‌بخشد، دیگر این که کفایت و قابلیت و کارданی او مشهود است. حال آن که اگر به تاریخ ایران عصر قاجار

۱- این شخص که در شماره‌ی ده فرهنگان معرفی شده، چندین بار حکومت کرمانشاهان، لرستان و نهاؤند را به عهده داشته است، ر.ک: به مأخذ پیشین، ص ۱۳۲

مراجعه کنیم از بی‌سامانی ولایت‌ها و کل کشور نکته‌ها خواهیم یافت و دیگر این که بی‌شک در آن عصر کفايت و قابلیت و کارданی را تنها در جمع‌آوری مالیات یشتر و پیشکش‌های ارزنده‌تری که به شاه می‌داده‌اند، تعریف می‌کرده‌اند و نه ایجاد آسایش و رفاه عمومی برای مردم.

متن سند از این قرار است:

عمادالدوله هم طالب خدمت دیوانخانه است ، قبل از [...] این نوشته بود، ده هزار تومان پیشکش می‌دهد به شرط داشتن کرمانشاهان ، تعهد انتظام آن جا را هم می‌کند. بعد از این هم سالی پنج هزار تومان اضافه بر مالیات کرمانشاهان قبول می‌کند. کفايت و قابلیت و کاردانی او بر رأی مبارک مشهود است و حاجت به عرض این غلام ندارد . در این اگر رأی [...] همایون علاقه می‌کرد، سه طرفه می‌توان منفعت برد و کار هم بر وفق قاعده باشد. یکی ده هزار تومان پیشکش حالیه‌ی خودش ، یکی پنج هزار تومان علاوه مالیات دائمی کرمانشاهان. یکی این که لرستان را یا ضمیمه‌ی عربستان بفرمایند یا به حاکم دیگر مرحمت فرمایند. پیشکش معقولی می‌توان گرفت. نهاؤند هم به هر کس مرحمت شود ، می‌توان پیشکش گرفت . این منافع را دارد. امر امر همایون است.

سازمان اسناد ملی ایران
فرم مشخصات سند

شماره ردیف: ۵۴۳۹۰۰۶۷۴ | تعداد برگ: ۱ | محل در آرشیو: ۳۶۶ مب: ۳ الی را

د و ام و د ه ب ط ا ب ف نت د و ت ب ف نت ب ل ر
ز شت ب ر د د ه ب ر د ق آن ب ل ش س د ه ب ب ط د ه ب ل آن ب ل ز
تمه ا سط م د ک ز د ا ه م سی نه د ب ز د ف نم د ا ه ب ز د ل آل ب ل
ک ز د آن ق ب ر ک نه ک نت د ت ا ب ل ت د ا د د د ب ل
ماد ک ف نور ب ت د جت د ب ز ا س ت قم د ا د د د ب ل
ل ک د ر ا م ف نت د د ب ل د ع د ق د د ب د ک نه د ب ل
د ک د ه م ب د ش ق ا م د ه ب ل د ک د ه م ب د ک نه د ب ل
ک ز د آن ع د ح ا ب ت د ب ز د ل آل ه ب ک نه د ب ل
پ نی ه ب ن آن ف نر خ د ه ا ک م د ب ر فت د ب ز د ل ش س د
ح ر آن ر فت د ن د ه م ب د ک م د ب ر فت د ن د ه م د
ل ک نه د ب ل ر فت د ا پ خ ن خ د ز د د د ا د ا م ا د د د

سند دوم باز مربوط به زمان حکومت عمام الدوّله بر منطقه است و به نوشته‌ی سازمان اسناد ملی ایران متعلق به سال ۱۲۸۱ هجری قمری است. در این سند از عزل بدیع الملک میرزا به علت نارضایتی مردم نهاؤند از حکومت وی صحبت شده است. بدیع الملک میرزا که از جانب عمام الدوّله بر نهاؤند حاکم شده است، با توجه به سلسله مراتبی که به آن‌ها اشاره شد، احتمالاً برای جمع‌آوری مالیات‌ها و وجهی که خود و اریابانش برداخته بودند فشار مضاعفی بر مردم آورده که به اعتراض مردم منجر شده و شاه دستور عزل او را داده است.

هرچند تمام مطالب این سند مربوط به تاریخ نهاؤند نیست، اما به دلیل این‌که در آن از عزل یکی از حکام نهاؤند به سبب نارضایتی مردم صحبت شده است، آن را در اینجا آورده‌ایم به این‌منظور که تاریخ نهاؤند در عصر قاجار مورد بررسی قرار گیرد. در این سند ابتدا از عریضه‌ی قمی‌ها صحبت شده است. پس از آن در مورد نهاؤند آمده است که:

«... در باب عرض نهاؤندی‌ها [شاه] پارسال مقرر فرمودند که عمام الدوّله بدیع الملک میرزا را در نهاؤند در این سال نونگذارد و او هم عرض کرد که سال نو تغییر می‌دهم...» در دنباله‌ی سند راجع به سایر افراد و امور مملکتی در دیگر نقاط ایران مطالبی مطرح شده است.

سازمان استاد ملی ایران
نرم مشخصات سند

شماره ردیف	۴۵۶۷۰۰۹۰	تعداد برگ	۱	محل در آشیو	۱۹۹	سال انتشار	۱۳۸۲
------------	----------	-----------	---	-------------	-----	------------	------

سند فارسی زبان کمی
نمایه اسناد ایران

بجزت نظر فرق بین ریاست جمهوری و مجلس
دستور از خود خواهد بود که این دستور از
وزیر امور اقتصادی و دارایی و امور خارجی
پرداخته باشند و این دستور از وزیر امور اقتصادی
از وزیر امور اقتصادی و دارایی و امور خارجی
نمایه اسناد ایران را در اینجا معرفی کرد
که در اینجا معرفی شده اند و این دستور از وزیر امور اقتصادی
و دستور از وزیر امور اقتصادی و دارایی و امور خارجی
بررسی می شود که این دستور از وزیر امور اقتصادی
و دستور از وزیر امور اقتصادی و دارایی و امور خارجی
سند فرق بین ریاست جمهوری و مجلس از این دستور از وزیر امور اقتصادی
وزیر امور اقتصادی و دارایی و امور خارجی و دستور از وزیر امور اقتصادی
سند فرق بین ریاست جمهوری و مجلس از این دستور از وزیر امور اقتصادی

سومین سند نیز متعلق به زمان حکومت عmadالدوله بر نهاؤند است. اما متأسفانه تاریخ دقیق سند و نام کاتب آن مشخص نیست. در این سند، از گرفتن دو هزار تومان بابت مالیات نهاؤند از عmadالدوله و صدور قبض خزانه از بابت مالیات نهاؤند لرستان صحبت شده است.

نکته‌ی قابل تأمل در این سند این است که نهاؤند را متعلق به لرستان دانسته، شاید به دلیل این که این دو منطقه با هم اشتراک و تزدیکی فرهنگی، زبانی و محلی داشته‌اند. رقم دوهزار تومان مالیات نهاؤند نیز از جهاتی شایان توجه است. چه در سند اخیر الذکر که تقریباً هم‌زمان با همین سند نگاشته شده است، در بحث از مالیات‌ها و پیشکش‌های کرمانشاهان، که حوزه‌ی جغرافیایی بسیار بزرگ‌تری نسبت به نهاؤند دارد، صحبت از ارقامی چون ده‌هزار تومان پیشکش و پنج هزار تومان اضافه مالیات مقایسه‌ی نهاؤند با کرمانشاه و ارقام اعلام شده، به نظر می‌رسد دو هزار تومان مالیات نهاؤند رقم کمی نباشد و این خود جدا از ظلمی که بر مردم می‌رفته است، از رونق اقتصادی نهاؤند در آن دوران حکایت می‌کند. در این سند آمده است:

خداؤند جان ناقابل چاکر خانه زاد را قربان خاک آستان معدلت بنیان مبارکت فرماید. دستخط مبارک جهان مطاع به سرافرازی چاکر خانه زاد شرف صدور یافت. زیارت نموده، به موجب حکم همایون اطاعت نموده، دوهزار تومان عmadالدوله را تحويل گرفته، قبض خزانه از بابت مالیات نهاؤند لرستان صادر، تنخواه را هم نقد به جهت مساعدت فراشخانه مبارکه نگاه داشت. اگرچه خانه زاد تدارک این تنخواه را نموده با تتمیم ماه، اخذ از بابت مساعدت کارسازی نماید. حال این تنخواه را از بابت مساعدت کارسازی نموده، تنخواهی را که خانه زاد سرانجام نموده به سایر مصارف می‌رساند و این خانه زاد هم به جهت ناخوشی خانه زاد واقعی دوست محمدخان این سه روزه از زیارت خاک بوسی آستان مبارک محروم ماند، تا آن که امروز از برکت وجود مبارک حضرت سید الشهداء عليه‌السلام و توجه آستان مبارک احوال او رو به بهبودی گذاشت و این خانه زاد بی‌قدر اندک آسوده شده اموالی به جهت انجام خدمات دیوانی به هم رسانید. خداوند جان ناقابل چاکر خانه زاد را قربان خاک آستان معدلت بنیان مبارکت نماید.

سازمان استاد ملی ایران
نرم مشخصات سند

شماره ردیف ۱۷۵۰۰-۵۱۷ | تعداد برگ ۱ | محل در آرشیو ۸۹۵ ب ۳الف ر ۱

خداوند بیشتر نماین و خواهان مدد نماید که از این سعادت خان برکت نایاب شود.

در سازمان استاد ملی ایران تعداد قابل توجهی سند راجع به غارت شدن نهاؤند و روستاهای آن توسط مهاجمین و اشرار وجود دارد. چنین فجایعی به هر صورت اثرات مخرب فرهنگی و اقتصادی داشته و بخشی از واقعیت‌های تلغی جامعه‌ی ما بوده است و خاطره‌ی آن هنوز از ذهن بسیاری از معمرین نهاؤند پاک نشده است. امیدواریم این مطلعان که خود شاهدان زنده‌ی این اتفاقات ناگوار بوده‌اند، مشروح خاطرات خود را ثبت و ضبط کنند، تا نسل‌های آینده از این منابع غنی اطلاعاتی بی‌بهره و محروم نگردند.

با ذکر این مقدمه به سراغ چهارمین سند از مجموعه استاد این شماره‌ی فرهنگان می‌رویم که مربوط به غارت روستای کلندر^۱ است. این سند در واقع مقدمه‌ای بر مجموعه‌ی استادی خواهد بود که در بخش‌های بعدی مقاله خواهد آمد.

سند یادشده که تاریخ ۱۶ ربیع‌الاول ۱۲۹۳ را دارد، توسط حاجی امان «مالک روستای کلندر» خطاب به «قبله‌ی عالم و عالمیان» (ناصرالدین شاه) نگاشته شده است و در آن از غارت شدن روستا و اموال او و رعیتش توسط آزادخان لرستانی شکایت کرده و قید شده است، چون حکومت نهاؤند نتوانسته اموال به غارت رفته را باز پس گیرد،

۱- در کتابچه «جغرافیای ولایت نهاؤند و خزل» که در سال ۱۲۹۸ (پنج سال بعد از تاریخ این سند) به دستور شاهزاده عزالدوله تحریر شده در شرح روستای کلندر آمده است: «کلندر قشلاقی است در طرف شرقی نهاؤند. در دره‌ای واقع شده است. چشم‌آبی دارد. جای ۳ زوج عوامل است. قریب بیست نفر جمعیت دارد...» متأسفانه امروزه کلندر مخروبه و خالی از سکنه است. (ر.ک: کتابچه‌ی جغرافیای ولایت نهاؤند و خزل، ویراسته‌ی گودرز جلالوند، فرهنگان، سال اول، شماره‌ی دوم،

این سند علاوه بر این که قسمتی از حیات اجتماعی گذشته‌ی مردم شهرستان نهاوند را روشن ساخته است، به دلیل این که حاوی فرمان شخص شاه، آن‌هم با خط خود اوست و در حاشیه‌ی سند آمده، حائز اهمیت است. در این دستور که متأسفانه کاملاً خوانا نیست، شاه به علاءالدوله دستور داده است تا با حاکم لرستان در رفع این مسئله بکوشند. علاوه بر فرمان شاه شخص دیگری از نزدیکان او نیز بر اجرای حکم شاه و برگرداندن دستخط او، بعد از زیارت آن توسط علاءالدوله، تأکید کرده است. متن سند به قرار زیر است:

عرض حاجی امان به خاک پای قبله‌ی عالم و عالمیان

کلندر ملکی دعاگوست در نهاوند. آزادخان لرستانی با جمعیتی آمده غارت کرده، از گاو و گوسفند و اسباب خانه، آن‌چه افتضاح بود سرزنهای رعیت آوردن. به حکومت نهاوند اظهار شد. هر چه سعی کرد مال را ندادند. مقرر فرمایید علاءالدوله مأموری روانه کند. نظمی به این جمعیت بدهد و مال رعایا و جان نثار را گرفته

پس بدهد.

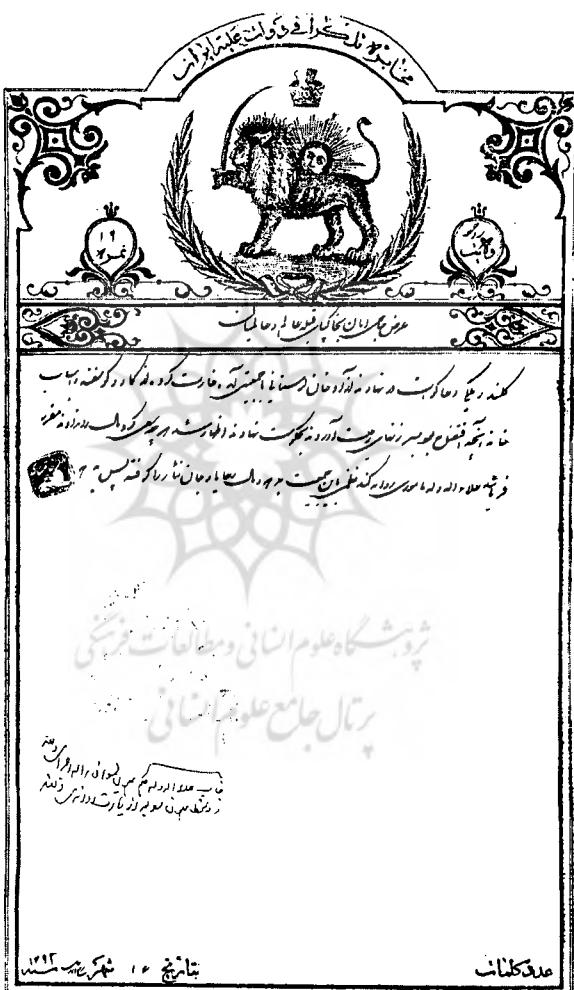
پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرمال جامع علوم انسانی

سازمان استناد ملی ایران

فرم مشخصات سند

شماره ردیف ۹۱-۹۶۰۰۰۰۹۱ (الف الف را) | تعداد برگ ۱ | سجل در آرشیو ۱۷۱



تصویر سند چهارم